

Απεργία-αποχή των εκπαιδευτικών: Ανυπακοή μέχρι τη νίκη!

Συνέντευξη με τον Γιώργο Παζάλο*

Τη συνέντευξη πήρε η Σάσα Χασάπη

Τι επιδιώκει η κυβέρνηση και το υπ. Παιδείας μέσω της επιβολής της αξιολόγησης στην εκπαίδευση;

Δεν υπάρχει κύμα «μεταρρύθμισης» στην εκπαίδευση, εδώ πάνω από 25 χρόνια, που να μην επιφύλαξε στην αξιολόγηση ρόλο πολιορκητικού κριού για την επίτευξη των στόχων της. Όλα αυτά τα κύματα αμφισβήτησαν πλευρές του δημόσιου χαρακτήρα του σχολείου και του καθολικού δικαιώματος στη μόρφωση. Ο νεοφιλελευθερισμός, άλλωστε, δεν είναι νέο φρούτο. Η σημερινή τομή της κυβέρνησης Μητσοτάκη με τοποτηρητή την Κεραμέως, την πιο αντιδραστική φιγούρα σε αυτό το πόστο από τη Μεταπολίτευση, επιχειρεί να αλλάξει το DNA του σχολείου. Να περιορίσει τη συμμετοχή του κράτους στη χρηματοδότηση της λειτουργίας του σχολείου. Να κατηγοριοποιήσει τα σχολεία και εντέλει να τα διχάσει σε «καλά» και «κακά». Να ενοχοποιήσει τη σχολική κοινότητα για τις δικές του ευθύνες και τις δικές του υποχρεώσεις, στις υποδομές, στη στελέχωση και την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων κάθε σχολικής μονάδας. Να καταστήσει τα σχολεία σχολεία υποδοχής παιδιών ενός καθορισμένου κοινωνικού προφίλ, ώστε να συντρίψει τα σχολεία των πληβείων και να απογειώσει τα σχολεία της ελίτ. Να βάλει την αγορά, τους χορηγούς και τους δήμους, κανονικά και από την πόρτα πια, μέσα στην εκπαίδευση, ακόμα και στα περιεχόμενα της μάθησης. Να στριμώξει γερά την εκπαιδευτική κοινότητα, να την ελέγξει στυγνά και να τη χειραγωγήσει, ώστε να συμμορφωθεί και να υπηρετήσει αυτά τα σχέδια, κάνοντας επισφαλέστατο το εργασιακό της περιβάλλον.

Γιατί αντιδρά σύσσωμη η εκπαιδευτική κοινότητα στα σχέδια αυτά;

Λίγα πράγματα ακούγονται πια μέσα στα σχολεία, στις συλλογικές συζητήσεις και τις δραστηριότητες των σωματείων μας για το αν χρειάζεται ή όχι η αξιολόγηση. Η Κεραμέως φρόντισε να εξηγήσει με τα έργα και τις ημέρες της ότι η αξιολόγηση αποτελούσε και αποτελεί το εργαλείο για να κάνει τη βρώμικη δουλειά τόσο ενάντια στους εκπαιδευτικούς όσο και ενάντια στα παιδιά της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας. Χιλιάδες αναπληρωτές θα οδηγηθούν στην απόλυση και χιλιάδες μόνιμοι εκπαιδευτικοί σε πρώτη φάση θα μετακινηθούν, αν υποχρεωθούν τα σχολεία να μειώσουν τις δομές τους στη λογική της μετρήσιμης παραγωγικότητας και της μείωσης του κόστους λειτουργίας. Ήδη, ένα αντιπαιδαγωγικό και εγκληματικό για τη συγκυρία της πανδημίας κύμα συγχωνεύσεων – συμπτύξεων σχολείων και τάξεων, που αυξάνει τους μαθητές ανά τμήμα και μετακινεί συναδέλφους, προϊδεάζει για το μέλλον. Η αξιολόγηση των σχολείων από τις επιδόσεις των μαθητών θα κάνει το σχολείο αφιλόξενο για τα παιδιά που το έχουν πιο πολύ ανάγκη: τα παιδιά των μεταναστών, τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες, τα παιδιά χωρίς κοινωνική εύνοια.

Οι εκπαιδευτικοί, να το ξεκαθαρίσουμε, είναι με το δημόσιο σχολείο. Σε αυτό εργάζονται, τα παιδιά του κόσμου της εργασίας στηρίζουν κάθε μέρα και μάλιστα σε πολύ δύσκολες συνθήκες. Έχουν δώσει, χρόνια τώρα, μεγάλους αγώνες για να μπλοκάρουν μέτρα και πολιτικές που αμφισβητούν τον δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Σήμερα που επιχειρείται το συντριπτικό χτύπημα με ένα σχολείο εμπορευματοποιημένο, αφιλόξενο για τα παιδιά της αποστέρησης, ένα σχολείο που θα λειτουργεί σαν επιχείρηση και με εσωτερικές διαδικασίες στρατώνα, λένε ΟΧΙ, δυνατά και μαζικά ή μάλλον καθολικά.

Τι μορφή αγώνα είναι η απεργία-αποχή;

Είναι μια μορφή αγώνα με τα χαρακτηριστικά αποχής και λευκής απεργίας από τις συγκεκριμένες διαδικασίες της αξιολόγησης, όλο τον γραφειοκρατικό σχεδιασμό και την υλοποίησή της. Με 90% συμμετοχή την περσινή χρονιά στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση,

αποτράπηκε η υλοποίηση και εφαρμογή της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων. Εφέτος με το ξεκίνημα της σχολικής χρονιάς ένα οπλοστάσιο θεσμοθετημένων ή και διασπειρόμενων απειλών, εκφοβισμού και τρομοκρατίας προς τους εκπαιδευτικούς για διώξεις, πειθαρχικά, στέρηση μισθού και λοιπούς «εξοστρακισμούς» για όποιον δεν συμμετέχει στην αξιολόγηση, επιχείρησε να περιορίσει κάθε δυνατότητα επανάληψης της περσινής στάσης. Στις συνθήκες που σας περιέγραψα, το 95% συμμετοχή στην απεργία-αποχή που καταγράφηκε φέτος, το οποίο μάλιστα σε πολλές περιοχές, όπως και στον δικό μας σύλλογο, μπλόκαρε την αξιολόγηση στο 100% των σχολικών μονάδων, αποτελεί ένα μαζικό φαινόμενο πολιτικής ανυπακοής σε έναν κλάδο εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων που αναφέρεται συνάμα μέσω της δουλειάς του και σε ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας. Η συμμετοχή στην συγκλονιστική απεργία της 11ης Οκτωβρίου και το μεγαλειώδες συλλαλητήριο ήταν η απόλυτη έκφραση της αγωνιστικής ανάτασης και της συσπείρωσης του κόσμου της μαχόμενης εκπαίδευσης, πράγμα που νομίζουμε ότι πρέπει να σημάνει μηνύματα αντεπίθεσης σε όλη την κοινωνία απέναντι στη λεηλασία που συντελείται από την κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Τι στάση κράτησε η κυβέρνηση και το υπουργείο απέναντι στην απόφαση των εκπαιδευτικών να απεργήσουν-απέχουν;

Όταν η τρομοκρατία σαρώθηκε από το κύμα της ανυπακοής και την καθολική του καταγραφή στα σχολεία, η κυβέρνηση έδειξε το ολοκληρωτικό της πρόσωπο και το αντιεκπαιδευτικό της μίσος. Έσυρε τις αποφάσεις και τους απεργούς στα στημένα δικαστήρια με κατεπείγουσες αγωγές που εκδικάστηκαν σε χρόνο ρεκόρ και με τις στημένες αποφάσεις που κηρύσσουν συνεχώς την απεργία – αποχή, τόσο των Εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών όσο και της ΑΔΕΔΥ που μας συνεπικούρησε, παράνομη ή και καταχρηστική, προσπάθησε να καταστείλει τον αγώνα μας και να επιβάλλει τη σιωπή των αμνών. Προς το παρόν, και πολιτικά και ηθικά, η ήττα είναι όλη δικιά τους! Εμείς κερδίζουμε. Εμείς θα νικήσουμε!

Η προσφυγή Κεραμέως στο δικαστήριο στηρίχτηκε σε διατάξεις του

απεργοκτόνου νόμου Χατζηδάκη. Τελικά ποιος είναι ο στόχος αυτής της επίδειξης αυταρχισμού;

Ο νόμος Χατζηδάκη είναι ο απόλυτος εργασιακός και κοινωνικός μεσαίωνας. Μετά τους ντελιβεράδες -που νίκησαν- μας σέρβιραν στην εκπαίδευση τις διατάξεις του, ώστε να απαγορεύσουν τις απεργίες μας. Αποδείχτηκε, γιατί τέτοια σπουδή τόσο για τον νόμο Χατζηδάκη αλλά και νωρίτερα για τον νόμο Χρυσοχοΐδη για τις διαδηλώσεις. Είναι τέτοιο το βάθος των αντιδραστικών αλλαγών, που θέλουν με χουντικές πρακτικές να καταστείλουν τις αντιστάσεις που είναι βέβαιο πως θα ξεσπούν. Οι τελευταίες εξελίξεις στην εκπαίδευση νομίζω πως παίρνουν τη νικηφόρα σκυτάλη από τους εργαζόμενους στην e-food. Να πάμε και για άλλα και αλλού...

Τι στάση κράτησαν οι εκπαιδευτικές ομοσπονδίες;

Μια στάση αγωνιστικού ρεφορμισμού κράτησαν, κάτω από την αποφασιστική πίεση της ταξικής ριζοσπαστικής πτέρυγας του κινήματος, αλλά και των μαχητικών πρωτοβάθμιων σωματείων που υλοποίησαν σχολείο – σχολείο μια απόφαση με θετικό πρόσημο μάχης. Η συνέχεια θα εξαρτηθεί και από τη στάση της ριζοσπαστικής πτέρυγας και από τη στάση των σωματείων και από την τελική στάση των Ομοσπονδιών. Κυρίως όμως η συνέχεια θα κριθεί από την ενότητα και αποφασιστικότητα του λαού της εκπαίδευσης, την ανυποχώρητη στάση του και την αλληλεγγύη που θα αναπτυχθεί

Με ποιες προϋποθέσεις μπορεί να νικήσει αυτή τη φορά το εκπαιδευτικό κίνημα;

Θα λέγαμε ότι έχουμε ήδη νικήσει, αλλά νίκη θα είναι η ανατροπή της αξιολόγησης και της πολιτικής της κυβέρνησης στην Παιδεία και ευρύτερα. Οπότε, έχουμε δρόμο. Οι αγώνες νικούν όταν συνεχίζονται, κλιμακώνονται και συσπειρώνουν περισσότερο τους συναδέλφους. Από την πλευρά μας, καλούμε σε συνέχιση του αγώνα και της ανυπακοής μέχρι τη νίκη. Και είμαστε αισιόδοξοι ότι μπορούμε...

**Εκπαιδευτικός, πρόεδρος του συλλόγου «Αθηνά»*